UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome Controuersiarum Omnium huius Aeui Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis Quadripertitis digestarum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXIX. An Monachis sit Laborare neceße?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Visual Library

AVTOR. I. Habitu notabili profitentes mundi contemtum ac pœnitẽtiam indui peruetus est. Teste S. Dionysio lib. Eccl. Hierarch. c. 6. Athanasius, ait *fuscam ac vilem* gerunt: Palladius, *cucullis* vsas Sanctimoniales: Tertullian', *Deo dicatos habitus* ferunt. Ecce antiquitatem.

II. RATIO monastici habitus est Dionysio Basilio, 1. Mutatio vitæ, & ad designandum huius propriã professionem. 2. Vt sic insignes habitu cogãtur rectius viuere ceu cognitu faciles. 3. *Cucullus*, ait Cassianus, denotat infantilem simplicitatem & innocentiam. 4. *Sacius*, ait Hieronymus & Cassianus pœnitentiam, mundique contemtum indicat.

III. TONSVRARI. peruetus est. Dionys. *Sacerdos signo crucis eum consignatum tondet; omnique veste detracta eum aliâ induit.* Anicetus Papa iubet in modum sphęræ caput radi. Isidorus & Beda aiũt, S. Petrum gestasse primum coronam; ac inde clericalem descendere tonsuram, similem hodiernæ monachali, teste *Concilio Toletano.*

IV. RATIO Tonsuræ. 1. Quia, Concil. Agath. iubet pœnitentes tonderi. 2. *Isidori:* Imitatio Nazaræorum, qui die consecrationis suæ radebantur, coma infernè defluente. 3. *Bedæ.* Insigne coronæ Dominicæ. 4. *Isido.* In signum abiiciendorum superfluorum. 5. *Dionysius.* In signum vitæ apertæ & puræ.

Vnde figmenta Lutheri & Caluini patent.

DICO AD ista *Isichio teste:* Sic tonderi, erat ornare comam: quod ueritum. *Deinde*, Sacerdotibus Iudæorum erat prohibita rasura; ne similes essent gentilium sacrificulis. *Demum*, ista erant Ceremonialia; ideo nil obligant hodie.

QVÆSTIO LXIX.

An Monachis Laborare *necesse: & nefas* Mendicare?

CALVINVS *Instit. l. 4. c. 31. §. 10.* Cum Wicleffo pertendit, Monachos solum suis victitare laboribus oportere.

1. Idque vi seu Præcepti, seu Consilii, *Eph. 4. 1. Thess. 4. 2. Thess. 3.* 2. Quia, & Augustinus *lib. de opere Mon. cap. 17.* nec contemplatiuos, vt maximè vult exemtos à labore. 3. Quia, sic mos perpetuus obtinet monasticus.

AVTOR. Laborandi præceptum diuinum omnibus commune est.

1. Vt, Eph. 4. *non furetur quis.* 1. Vt, Thes. 4. *Honestè ambuletis ad eos, qui foris sunt; Et nullius aliquid desideretis.* 2. Thess. 3. *Audiuimus enim aliquos inter vos inquietos esse, nil operantes, sed curiosè agentes.*

2. Qua causa S. Augustinus arguit otiosos laborifugas. Qui autem prædicant, sacrificant, verè laborant operarii digni etiam mercede sua. Quin, cap 25. ait ex *Act. 11.* qui omnia in commune ad pedes Apostolorum deposuerant, nõ coactos laborare; sed collectis Græcorum sustentatos esse.

3. Nec contemplatiuos ad laborem obligat, cum intendunt altiori bono orationis, Psalmodia. &c. Quæ tamen vult interponi exercitio corporali.

4. Ad hoc quosdam sua regula adstringebat principaliter: quòd plerique venirent laici ad monasticen.

Hinc

Hinc corrunt obiecta prius.

II. LVTHERVS *art. vlt.* BRENTIVS *in Confess. Wirtenbergicae de Votis* Nefas ducunt MENDICARE Monachos; essequ: ob id extra statum salutis.

SVADENT. 1. Quia exponunt se periculo morendi fame.

2. Quia eleemosinæ debentur solum impotentibus ad se alendos.

3. Quia diuina humanaque lex vetat voluntariam mendicitatem. Ita & omnes damnati, hæretici in meo *Antichristo part. 2. q. 29.*

4. Quia Christus, etsi pauper, non tamen mendicauit; vt Adæ successor in orbis dominio, licet obstante ei lege ciuili.

5. Etsi mendicasset Christus, esset tamen opus admirandum, non imitandum; sicut ieiunium XL. dierum.

6. Apostolorum vita, omnia relinquentium, erat solum ad tempus instituta, & Dominus reuocauit, Luc. 22. *Sed nunc, qui habet sacculum, tollat, similiter & peram.*

7. Quia Apostoli ex iustitia victum à populo repetebant: Matth. 10. *Dignus est operarius mercede sua.* 1. Cor. 9. *Quis militat stipendiis suis vnquam?*

AVTOR. Vitam MENDICANTIVM Religiosorum Pontifices, & generale Concilium Lugdunense approbarunt, vt sanctam: Et rectè. 1. Domini & Apostolorum fundatam Exemplo, & Doctrinâ. Vide in meo *Antichristo part. 2. quæst. 29.* 2. Illustratam à Deo miraculis; præsertim per S. Dominicum & S. Franciscum, qui ad instar Regulæ sibi acceperunt caput 10. Matthæi: sequentibus signis, ad innumeram infidelium conuersionem.

DICO AD I. Psal. 36. *Iunior fui, etenim senui, & non vidi iustum derelictum. Spera in Domino, & fac bonitatem; & inhabita terram, & pasceris in diuitiis eius.* Adeo non periculum est de morte ex fame; nec est tentatio contra Deum.

AD II. Debentur maximè propter Christum pauperibus; inque Christi Euangelio laborantibus.

AD III. D. Thomas opusc. 19. Isto, *Non erit mendicus inter vos*, mandatur diuitibus liberalitas, ne quis egere sinatur. Deinde promittitur tanta vbertas, per quam *non erit mendicus.*

AD IV. Dominium illud originale periit per iustè introductam rerum diuisionem: vnde carere eo voluit Dominus. Nec tamen ex carentia dominii, sed amore solo Paupertatis, mendicus erat: nec ditescere voluit, cum potuisset, in Regem electus: quod fugit.

AD V. Est & imitandum; quò minus ad id miraculo opus; sicut nec ad dierum XL. ieiunium.

AD VI. Si ad tempus; ergo licita est in se vita mendica. Neque reuocauit Christus, vt patet, *1. Cor. 9.* Sed ostendit, in quanto sint timore fuuri tempore Passionis suæ. Nam qui dixit: *Nolite possidere aurum*: Ipse loculos habebat sub fure custode Iuda.

AD VII. Apostoli non ex debito ministrabant spiritalia populo, sed ex charitate, Christo quidem adhuc viuente; ideo non ex iustitia quoque exigebāt sustentationem; sed ex æquitate & charitate.

IX. DE LAICIS.

QVÆSTIO LXX.

An Politica Potestas sit bona, & licita Christianis?

DONATISTAE Magistratuum Autoritatem omnino tollebant.

LIBERTINI nuperi, prætextu Christianæ Libertatis, idem innouarunt primi.

ANABAPTISTÆ & TRINITARII in Transyluania licet fateri cogantur, in Veteri